

S.N. Lazarev

DIJAGNOSTIKA KARME

PREVAZILAŽENJE ČULNE SREĆE

KNJIGA 7.

Prevod s ruskog:

Slobodanka K. Vanjkević

Beograd, oktobar 2022.

Naslov originala:
**С.Н. Лазарев. Диагностика кармы.
Преодоление чувственного счастья**
Санкт-Петербург, 2005

Copyright © S.N. Lazarev, 2005
Copyright © Satja Juga, 2022
www.lazarev.ru

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Izdavač:
„Satja Juga“

Ekskluzivni zastupnik i distributer za Srbiju:
„ARUNA“, Beograd

Lektura:
Aleksandar Dramičanin

Plasman i distribucija:
www.aruna.rs • tel./viber: 064 15 77 045

Prodajno mesto:
„Maslina”, Katanićeva 2, Beograd

Štampa:
„Zuhra“, Beograd

Tiraž:
1000

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

615.85:577.357

ЛАЗАРЕВ, Сергей Николаевич, 1952-
Dijagnostika karme. Knj. 7, Prevazilaženje čulne sreće / S. N. Lazarev ;
prevod s ruskog Slobodanka K. Vanjković. - Beograd : Aruna, 2022
(Beograd : Zuhra). - 230 str. ; 21 cm

Prevod dela: Диагностика кармы, Преодоление чувственного счастья
/ С. Н. Лазарев. - Тираž 1.000. - Objavljene knjige S.N. Lazareva na srpskom
језику: str. 227-229.

ISBN 978-86-6052-019-9

а) Здравље -- Заштита
COBISS.SR-ID 75619337

SADRŽAJ

UVOD	5
KONSULTACIJA	20
JEDAN DAN KONSULTACIJA	25
„AMERIČKA LEPOTA“	146
TANGO S VREMENOM	155
SEMINAR	162
DAN KONSULTACIJA	179
RAD NA SEBI	198
VREME	215
ZAKLJUČAK	223

UVOD

Leto je 1999. godine. S porodicom provodim odmor na jugu. Danas sam se probudio rano, oko 7 sati ujutro. Smešteni smo u blizini mora. Jedna od mojih omiljenih navika je da ustanem rano ujutro i odem da se okupam u mirnoj i prohладnoj vodi. Sve uokolo je opušteno i nepomično, čuje se samo cvrkut ptica. Laganim korakom se spuštам ka vodi i odjednom mi pažnju privlači nepoznat zvuk. Kolena mi krckaju. „Iscelitelj na odmoru“, – pomislih ironično. Ko će sad mene da leči? Bez žurbe ulazim u vodu, zaranjam u nju i sve drugo postaje nebitno. Oko petnaest minuta lagano plivam u tirkiznoj vodi, zatim izlazim na obalu i grejem se pod jutarnjim zracima da-režljivog sunca.

„Vreme je da se izvedu zaključci“ – razmišlja sam, gledajući beskrajnu pučinu mora. – Oko deset godina se bavim istraživanjima, ali sebe još uvek nisam uspeo da promenim. Imam zdravstvene probleme isto kao i drugi ljudi. Ranije sam mislio da iskusni vozač ne bi trebalo da ima problema u poređenju s vozačem početnikom. A zatim sam shvatio da će problema uvek biti, jer iskusan vozač sebe izlaže većim brzinama. Moje preopterećenosti škode mom zdravlju, ali mi omogućavaju i da se uspnem na novi nivo svesti.

Postoje dva problema koja do sada nisam rešio:

- osuđivanje ljudi, neprihvatanje traumatičnih situacija, ogorčenost na sudbinu, odnosno gordost;
- problem ljubomore.

Šta sve to znači? Kamen u bubregu je osuđivanje ljudi, neprihvatanje traumatičnih situacija i ogorčenost na sudbinu, odnosno gordost. Sve drugo potпадa pod temu ljubomore. Ova dva problema još uvek nisam rešio. Znam da sam ljubomoran. Ranije je to bilo na granici patologije. Sada sam druga osoba.

Ali strah od moguće izdaje me i dalje proganja. Ni uvrede nisam u stanju odmah da prevaziđem. Kao srodne karakterne osobine i dalje osećam razdražljivost a takođe previše zahtevam od ljudi. Povremeno imam napade uninija. Deo toga dolazi od dece, ali postoje neki unutrašnji, moji lični problemi. Neke nove zemaljske sreće su srasli s mojim „ja“.

Da bih se oslobođio njih, moram da prihvatom njihovu nestabilnost ili gubitak, kao i da sačuvam božansku ljubav u duši. Tek tada će doći do raslojavanja svesti na božansko „ja“ i ljudsko. To je prvi korak ka slobodi i nezavisnosti. Ali ako ne sačuvamo ljubav, onda se još uvek identifikujemo sa svojim životom, voljom, željama, svojim umom. I tada će svaki potres izazivati mržnju, uninije, strah i žaljenje, a zatim i raspad onoga s čime je sraslo naše božansko „ja“. Proces starenja je verovatno najsvobodniji šema otrgnuća od zemaljskog plana. Loše je kada se naviknemo na starenje. S njim se moramo boriti i istovremeno ga prihvati. Prihvati znači sačuvati božansku ljubav kada se sve raspada. Na unutrašnjem planu, distancirati se od zemaljskih vrednosti, koncentrišući se na svoj koren, božansku ljubav, dok na spoljašnjem planu moramo da brinemo o njima jer nam njihov razvoj pomaže da više težimo ka božanskom.

Što su veći stablo i krošnja, jači treba da bude koren. Starost je postepeno odsecanje grana, a smrt je odsecanje stabla do panja. Ovaj postupak je neophodan kad je koren slab. Kako povećati snagu korena? Periodičnim orezivanjem grana, odnosno ograničavanjem svojih želja i vitalnih funkcija, što će kasnije doneti bujicu životne energije. Međutim, to neće rešiti problem u celini. Zašto koren iscrpljuje svoje energetske zalihe? Nemam odgovor na ovo pitanje. Znam samo jedno: muče me problemi na fizičkom planu i postoji nešto što ih izaziva – nezadovoljstvo nesavršenošću drugih i neprihvatanje toga, razdražljivost, strah, uninije i osuđivanje. Na nekoliko meseci se mogu povući u apsolutni rad na sebi i pokušati da promenim svoje emocije. Ali tada će to biti isto kao kod tradicionalne medicine – kad čoveka zaboli, on popije neki čaj od lekovitog bilja i bol nestane. Pošto je uzrok bola nepoznat, a samim tim i neotklonjen, sve to može da se pojavi na nekom drugom mestu i u drugo vreme.

Moj sistem nije prvenstveno usmeren na izlečenje, već na razumevanje uzroka bolesti. Agresivne emocije nisu uzrok, već prelazna karika, kad naše božansko „ja“ bude zasjenjeno ljudskom srećom i počne da srasta s nekim njegovim aspektima. Tada se pojavljuje agresija, što znači da zaista možemo ozdraviti tek kada prođemo sve stepenike zemaljskih vrednosti, a zatim, izgubivši ih na neko vreme, osetimo svoje božansko „ja“ kao jedinu i večnu stvarnost. Posle toga ćemo se vratiti svom zemaljskom „ja“, ali više nećemo srastati s njim i zavisiti od njega.

Dakle, tema ljubomore, koju nisam rešio, između ostalog je i to što ne umem da zauzmem ispravan odnos prema drugim ljudima, što sam zavisan od odnosa. Ljubomora se preliva u gordost i obrnuto. Negde na suptilnom nivou, oni su stapaju u jedinstvenu celinu. Jedan od najopasnijih simptoma je moje pogrešno ponašanje tokom prijema pacijenata. Tokom konsultacija zaranjam u najdublje nivoe da bih pomogao u blokiranju izvora agresije. Ako je pacijent sumnjičav, ima visoke ambicije ili je uvredljiv – konsultaciju odmah treba prekinuti, jer je opasna za njega. S tim ubrzanjima nastajuće promene se na desetine i stotine puta uvećavaju pozitivno ili negativno. Postao sam talac sopstvenog sistema. Mimo moje volje dolazi ne samo do ubrzanja svih procesa, već i drugih efekata. To znači da se svaka negativnost u meni takođe ubrzava na stotine puta.

Nerviram se kada me ljudi ne shvataju, kad neko ne može da pojmi kakva mu opasnost preti i ne iskoristi svoje potencijale. Tokom konsultacija, moram da zaboravim na to da sam čovek, ali nikako ne uspevam u tome jer postoji zavisnost od osnova.

A zatim je potrebno nekako harmonično povezati i osnove ljudske sreće, dok se kod mene javlja klupko: svest, volja, želje, život. Sve to takođe mora biti sažeto u jednu celinu: materiju, prostor i vreme. Ali lepota i dalje izostaje. Istina, već posedujem razumevanje tri sloja ljudske sreće, tri nivoa. Materijalan – povezan s telom. Duhovan – povezano sa svešću i prostorom. I poslednji nivo, povezan s dušom, gde postoji jasna veza s vremenom.

Dakle, telo je materija, duh je prostor, duša je vreme. Tokom svojih istraživanja, uverio sam se da misao nastaje iz emocija. Bez emocije ona prosto ne može da postoji. Emocija se uopštava, transformiše i pojavljuje se misao.

Ono što nazivam vrednostima duše povezano je s našim osećanjima, ali tu još uvek ima puno nejasnoća. Zavisnost od materijalnih i telesnih vrednosti mi je već razumljiva, zavisnost od duhovnih aspekata, odnosno sposobnosti, inteligencije, takođe mi je potpuno jasna. Kako opisati zavisnost od duše, jer se ispostavilo da se za dušu takođe možemo vezati. Sa čim su povezane naše emocije, kako se manifestuju? U njihovom korenju se nalaze bazične emocije, tj. nagoni. Svi nagoni se u principu svode na dva: prvi – nastanak, održavanje i produžetak života i drugi nagon – kontrola. Zavisnost od jednog rađa ljubomoru, a od drugog – gordost. U principu je upravljanje takođe usmereno na zaštitu života, naročito u strateškim aspektima. Ispostavilo se da je želja da se produži život – jedna od naših bazičnih emocija.

Šta je emocija? Postoje desetine teorija o tome, ali naučnici se ni do danas nisu usaglasili. Zašto? Emocije su direktno i čvrsto povezane s čovekovim telom i mozgom. Emocija je zapravo površni osećaj povezan s neposrednom situacijom. Ako nismo jeli na vreme, pojavljuje se osećaj gladi. Ako pretrpimo jak udarac – pojavljuje se bol. Kad opasnost prođe i zasitimo se hranom – javlja se osećaj zadovoljstva. Kada se „zabiju“ elektrode u mozak i počnu da se iritiraju pojedine oblasti – javljaju se naizmenični osećaji straha, besa ili zadovoljstva. Zaključak je jednostavan i jasan: svaka emocija nastaje pod delovanjem materijalnog objekta i zavisna je od njega. Emocija sama po sebi nije materijalna, jer ima strukturu polja. Ona je poput svetlosti. Postoji objekat – postoji emocija. Kad nestane objekat – nestaje i emocija. Ali, za razliku od svetlosti, ona odmah nestaje. Međutim, istočnjačka filozofija svedoči o suprotnom. Osećaj može da traje i nakon raspada objekta. Čitav emocionalni kompleks, koji se naziva duša, opstaje i nakon smrti. To znači da sva savremena nauka, koja tvrdi da je emocija sekundarna, doživjava krah kad se sretne s istočnjačkim mističnim učenjima i

religijama. Telo je sekundarno, a duša primarna. Ali ako duša stvara telo, ako emocija stvara telo, onda duh stvara materiju, i, prema tome – svi postulati istočnjačke filozofije su istiniti. Tačni su u slučaju ako su potvrđeni realnim događajima. A najzanimljivije od svega je što se potvrđuju. I koliko god nauka pokušavala da čuti i zanemari hiljade činjenica, stvarnost je uporno demantuje. I konačno – šta je primarno – telo ili emocije, duh ili materija?

Oslanjam se na svoje iskustvo. Kada sam pomoću ekstrazenzorne percepcije učio osnove medicinske dijagnostike, naša grupa je polazila od sledeće teorijske postavke:

„Svaki organ poseduje svoje individualno polje, a postoji i opšte polje koje obavlja ljudsko telo. Svaka promena na fizičkom nivou povlači za sobom promene u strukturi polja. Štaviše, bolest pojedinačnog organa može da se ispolji mnogo pre nego što se otkrije pomoću ultrazvuka ili kompjuterske tomografije. Samim tim, i polje reaguje mnogo ranije. Rano otkrivanje bolesti je šansa da se bolest izleči na samom početku, kada još nije dobila svoje opasno ubrzanje“.

Pričično dugo sam se bavio dijagnostikom i postigao dobre rezultate. Imam jednu osobinu – a to je da se nikad ne zaustavljam na pola puta. Ako se bavim nekim problemom, moram da idem do kraja, a vremenski period nije ograničen. To, kao prvo. Kao drugo – nisam sumnjaо u to da bi trebalo da postoji obrnuta zavisnost: telo mora da zavisi od emocija. Uspinjao sam se na sve suptilnije slojeve polja i, nakon nekoliko godina traganja, ovaj proces se završio.

Uverio sam se da postoje strukture polja koje zavise od tela, kao i da postoje suptilniji slojevi gde telo, pak, zavisi od polja. Zatim sam video da su deformacije polja koje su dovode do bolesti neraskidivo povezane s agresivnim emocijama. Tada sam shvatio: ono što mi nazivamo emocijama i ono što nazivamo strukturon polja jedno je te isto. Ispostavilo se da su naše emocije zaista povezane s telom i zavise od njega. Ali nisu direktno povezane – ova zavisnost se odnosi na površinski sloj emocija. Dublji slojevi velikih dimenzija, koje su naučnici prvo nazvali podsvešću, a zatim nadodsvešću – upravljaju telom. Ali